

Litér, 2020. december 06. | Szabó J. Róbert

AZ ERŐS ISTEN

Az Eljövendő c. adventi sorozat 2. része

Ézsaiás 9,1-7. – Ézsaiás 9,6b

Kedves Testvérek!

1.

Ézsaiás próféta 800 évvel Jézus Krisztus születése előtt jövendölte meg azt, hogy ki is lesz és milyen is lesz az, akit Isten a világ megváltására küld el a mi világunkba, s akit így fognak nevezni: »*Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!*«^{9,6}. Amikor ezt a felsorolást olvassuk, és becsukjuk a szemünket, akkor lelki szemeink előtt megjelenik egy bölcs államférfi, egy hatalmas hadvezér, egy elpusztíthatatlan király, egy földöntúli békességet és nyugalmat sugárzó személy. De amikor lélekben belépünk abba a betlehemi istállóba, egy magatehetetlen csecsemőt látunk. ***Biztos, hogy róla jövendölt Ézsaiás?*** Hogyan lehetne egy törékeny gyermek a Csodálatos Tanácsos, az Erős Isten, az Örökkévaló Atya, és Békesség Fejedelme? *Ez karácsony titka és csodája: ez a gyermek tehetetlenségében is végtelen-szer több és hatalmasabb, mint a legnagyobb dolog, amit az ember csak elképzelni képes!*

2.

A múlt héten a feleségem: Melinda úgy mutatta be **Jézus Krisztust**, mint **Csodálatos Tanácsost**. Ma úgy szeretném bemutatni nektek őt, mint aki **az Erős Isten!** A Biblia majd minden történetét elétek hozhatnám, hiszen a Szentírás mindig Isten roppant hatalmáról, mindenhatóságáról, mindenütt jelenvalóságáról beszél. Én mégis egy olyan bibliai szereplő életét hozom elétek, aki hihetetlen mélységet járt meg, akinek Istenbe vetett bizalma is megrendült, és aki hosszú vergődés után mégis ezt mondta Istennek: »*Most már tudom, te bármit megtehetsz! Nincs aki szándékosan kereszteznéd, vagy terved megghiúsítaná! Azt kérded: »Ki fecseg itt terveimről összevissza?! Ki beszél ilyen ostobán és tudatlanul?!« Uram, bevallom: én vagyok az! Mert olyan dolgokról beszéltem, amelyeket nem értek, amelyek túl csodálatosak, sőt felfoghatatlanok. Azt mondtad: »Készülj fel, mint igazi férfi, hadd kérdezzelek, te pedig válaszolj nekem!« Uram, eddig csak hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak! Ezért hibáztatok és elítélem magam, s mindent visszavonok, amit mondtam! Bocsáss meg nekem, aki porban és hamuban heverek!«*

Vajon ki mondhatta ezeket a szavakat? Ki és hogyan jutott el arra felismerésre, hogy

Isten mindennél hatalmasabb? **Jób**, a Biblia legnagyobb szenvedőjének vallomását olvastam fel. Ezek a szavak abban a pillanatban hangzottak el, amikor Jób személyesen találkozik Istennel, szembesül erejével és rádöbben Isten felfoghatatlan hatalmára.

3.

De ki is volt ez Jób? Szedjük össze, amit róla megtudhatunk, hogy jobban megértjük, miért olyan különleges az, amit felolvasott vallomásában állít!

Jóbról megtudjuk, hogy: *»Feddhetetlen és becsületes ember volt, félte az Istent, és kerülte a rosszat.«*^{1,1}. Isten is ezt mondta róla: *»Bizony, nincs hozzá fogható az egész Földön!«*^{1,8}. 7 fia és 3 lánya, hatalmas vagyona volt, és *»A keleti országokban ő volt a leggazdagabb.«*^{1,2-3}.

De hirtelen felfordult békés élete, amikor a Sátán elhatározta, bebizonyítja, hogy nincsen senki, aki önmagáért szeretné Istent. Minden ember csak azért féli az Urat, mert Isten biztosítja jólétét, de ha attól megfosztják, akkor mindenki megtagadja Jótevőjét. Jób emiatt előbb elveszíti minden vagyonát, majd meghal összes fia és lánya, egészsége is megrendül és végül a felesége is ellene fordul.

Ekkor eljön hozzá négy barátja: Elifáz, Bildád, Cófár és Elihu, *»akik megtudták, hogy milyen szerencsétlenségek érték a barátjukat, elhatározták, hogy meglátogatják, és együttérzésükkel vigasztalják őt.«*^{2,11b}. De a vigasztalás helyett hosszú fejezeteken keresztül azt olvastuk, hogyan kínozzák barátjukat, miközben Istenről filozofálnak, és próbálják bebizonyítani, hogy csak vétkeznie kellett Jóbnek, mert *»... az ártatlanokat nem éri csapás! Aki igazságosan él, nem éri veszedelem! Hanem akik hamisságot szántanak, és gonoszsgot vetnek, azok aratnak veszedelmet!«*^{3,7-8}.

A könyv végén azután maga Isten kezd el beszélni Jóbhoz, és sorban emlékezteti Jóbot mindazokra a dolgokra, amik egyértelműen bemutatják Isten erejét és nagyságát. Isten **első** beszédében emlékezteti Jóbot, hogy a világmindenség az Ő alkotása és minden élőlény, ami él az Ő dicsőségét hirdeti. **Második** beszédében arra emlékezteti Jóbot, hogy az egész emberiség az ő hatalma alatt él. Majd újabb két hatalmas állatról szól, akikről nem tudjuk pontosan mik lehettek, talán dinoszauruszok, de Isten arról beszél Jóbnek, hogy az ő félelmetes erejük is tőle származik. Isten tehát két beszédében arra emlékezteti a hitét el nem veszítő, de hitében értéhető módon megrendült, mindent elvesztő Jóbot, hogy nincsen senki más hatalmasabb a világmindenségben Nála: *Emlékezz Jób, én az erős Isten vagyok!*

4.

Jób története arra tanít meg bennünket, hogy életünk *mélyégeinknek is van tanítása!* Az, hogy abban a végső állapotban, amikor saját bölcsességünk, erőnk, szavaink már csődöt mondtak; amikor a szereteteink, a barátaink és jóakaróink sem értenek meg bennünket, és tanácsaik, vigasztalásuk inkább teher, mint segítség; akkor, amikor megbénít a tehetetlenség és a félelem, ebben a kétségbeesett csendben, egyszerre megszólal a rég elfeledett és a szüntelenül tagadott Isten.

Az, hogy *a mélyégeink tesznek bennünket fogékonyá* meghallani Isten hangját, ez nem Isten gonoszsága, hanem a mi tragédiánk. Hiszen még Jób is, akinek volt valamiféle istenélménye, még ő is, aki azt gondolta ismeri és mélyen tiszteli őt, még ő is azt mondja: *»Eddig még csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel látalak.«* ^{42,5.} Jób ott a mélységben, amikor minden emberi kapaszkodója semmivé vált – a vagyona, a családja, az egészsége –, abban lelki és fizikai semmiben ért meg valami nagyon mély lelki igazságot: *»Most látom csak, milyen parányi vagyok! ... Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékom, amelyet meg ne valósíthatsz. ... Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.«* ^{42,2.6.}

5.

Vajon halljuk azt, hogy jelen helyzetünk, amibe ez a járvány kényszerített bennünket és megkérdésünk nélkül felülírta megszokott világunkat kialakult rendjét, ez is arra tanít bennünket, hogy szükségünk van egy hatalmas Istenre az életünkben. Bárhogy is tagadtuk eddig, egyszerűen kell valaki, aki hatalmasabb, mint a legnagyobb harcunk, hatalmasabb, mint a legnagyobb félelmünk. Szükségünk van egy Istenre, aki harcolni fog értünk. Nem arra, akit emberek akarnak ránk erőltetni, hanem arra az Istenre, akit a Bibliában jelenti ki magát nekünk.

Az első karácsony története is erre emlékeztet bennünket! Amikor az angyal megjelenik Máriának, és bejelenti neki, hogy fia fog születni. Mária kérdése természetes volt: *»Hogyan lehetséges ez?«* Az angyal nem bonyolult teológiai és tudományos fejtegetésbe kezd a szűztől születésről, hanem csak ennyit mond: *»Isten számára semmi sem lehetetlen!«*

Adrian Rogers, baptista lelkész ezért tanította ezt: *Istennek nincs olyan ígérete, amelyet túl nehéz lenne betartania. Nincs olyan nehéz ima, hogy arra Isten ne tudna válaszolni. Nincs túl nehéz probléma, amelyet Isten meg ne tudna oldani. És nincsen olyan ember, akit Istennek lehetetlen lenne megmentenie.*

6.

De ha mégis kételkednél Isten hatalmában, és mindaz, amit eddig mondtam is kevés neked, akkor csak ennyit kérdezek tőled: *Tudod, hogy hol mutatta meg leginkább Jézus Krisztus, hogy Ő az Erős Isten?*

Ott fönny a golgotai kereszten abban, hogy az életét adta értünk! Azért, hogy mi, te és én, felismerjük, hogy egyedül csak Ő képes megtenni azt, amit mi nem tehetünk meg magunkért. Mert életünk legnagyobb szükséglete az, hogy megbékéljünk Istennel. De számunkra képtelenség az, hogy ezt a magunk erejéből megtegyük. Karácsony annak a történetnek a kezdete, hogy Isten megteszi értünk azt, amit nem tehetünk meg magunkért.

Egy karácsonyi üdvözlő kártyára valaki ezt írta: *Ha az információ lenne a mi legnagyobb problémánk, akkor Isten oktatót küldött volna nekünk. Ha a technológiai fejlettségünk lenne a mi legnagyobb szükségünk, akkor Isten tudósokat küldött nekünk. Ha még több pénzre lenne szükségünk, akkor Isten egy közgazdászt küldött volna. Ha még több szórakozásra lenne szükségünk, akkor Isten egy humoristát küldött volna. De nekünk megbocsátásra van a legnagyobb szükségünk, ezért Isten küldött nekünk egy Megváltót.*

Csak akkor láthatjuk meg Jézusban az Erős Istent, ha megtanulunk nem félni a csendtől, ha lekapcsoljuk a sok zajkeltő eszközt az életünkben, hogy abban a nem süket csendben végre meghalljuk a Megváltó Jézus Krisztus szavait: *»Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz...«* ^{Jel. 3,20.}

Hogy attól a pillanattól kezdve, amikor engeded, hogy Jézus Krisztus kezébe vegye a sorsodat, szüntelen megtapasztald, hogy Ő hatalmasabb, mint a legnagyobb harcod, és hatalmasabb, mint a legnagyobb félelmed. És megtörténik veled is a most még talán elképzelhetetlen: *»Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Repesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.«* ^{Zof. 3,17.}